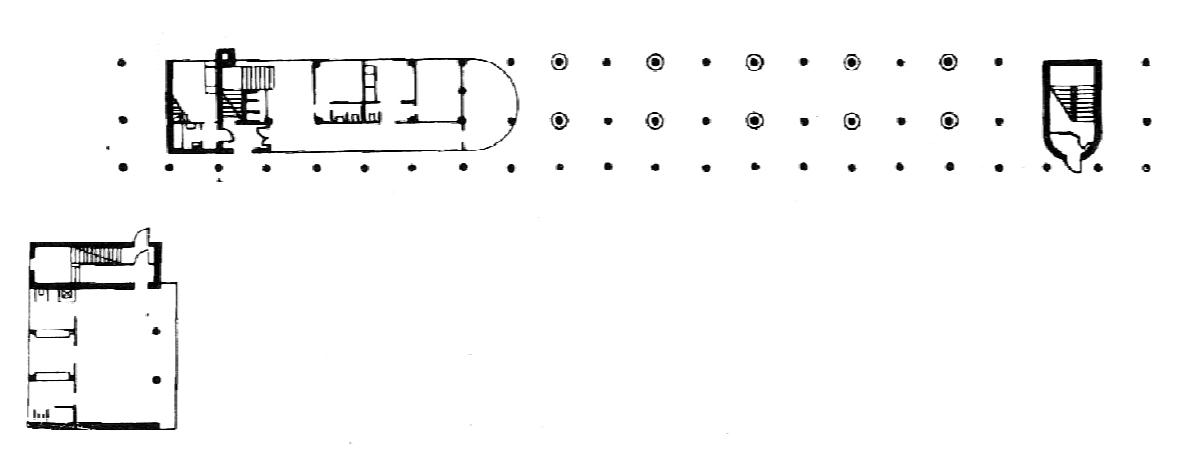
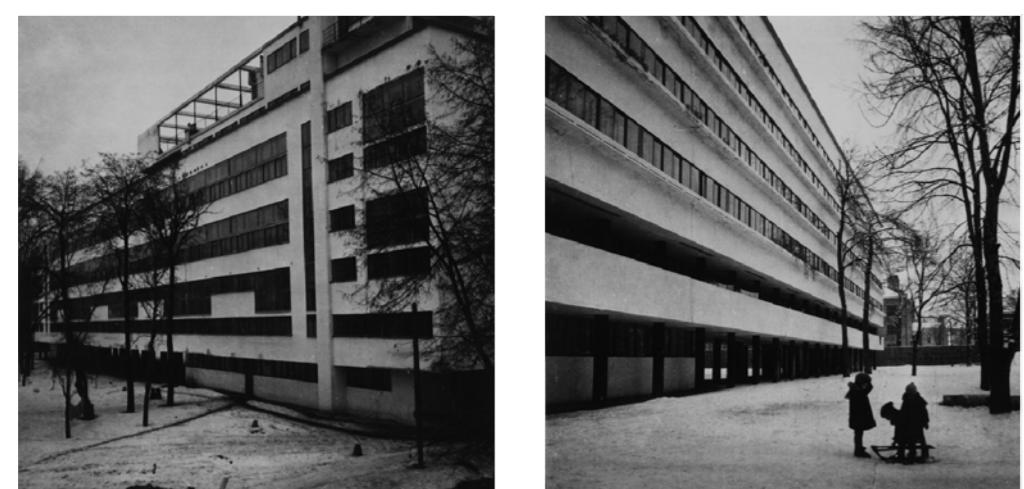

NARKOMFIN Moscow 1928-30

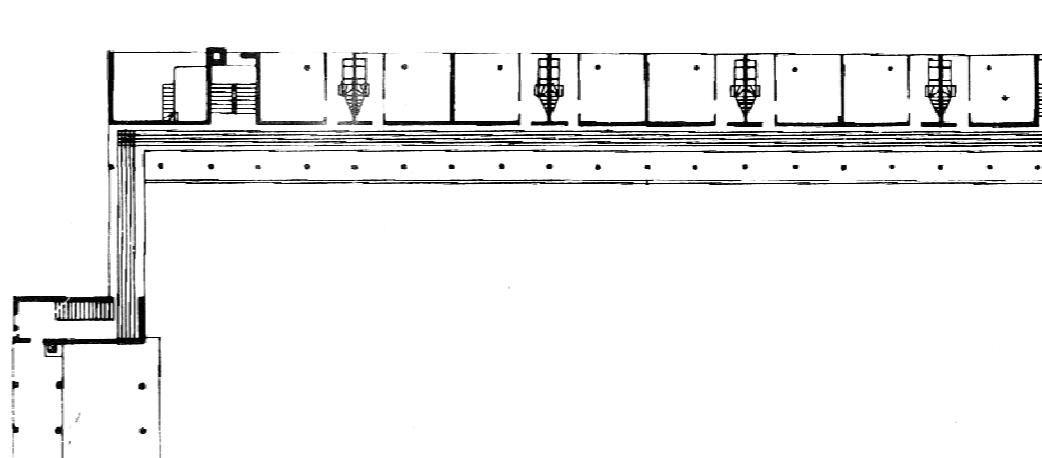
Moisei Ginzburg i Ignaty Milinis

CASA COMUNITÀRIA

En los primeros años de la Unión Soviética, muchos creyeron que la arquitectura podría funcionar como una herramienta de transformación social, eran los tiempos en que la arquitectura (y las ideas que expresaba) todavía se veían como una amenaza. Ginzburg fue uno de los pensadores modernistas más comunicativos, y Narkomfin, construido para el Ministerio soviético de Finanzas a finales de los años 20, fue su primera gran experiencia en vivienda colectiva. Las largas bandas horizontales de vidrio y hormigón de la fachada son una temprana expresión de la fe que el Modernismo depositaba en la emergente era de la Máquina. Dentro del edificio había anchos corredores, un comedor público y un vasto gimnasio, todos diseñados para enfrentar la interacción social.

Planta baixa. Espai alliberat per pilotis

Planta 1. Rue-corridor d'accés als habitatges duplex

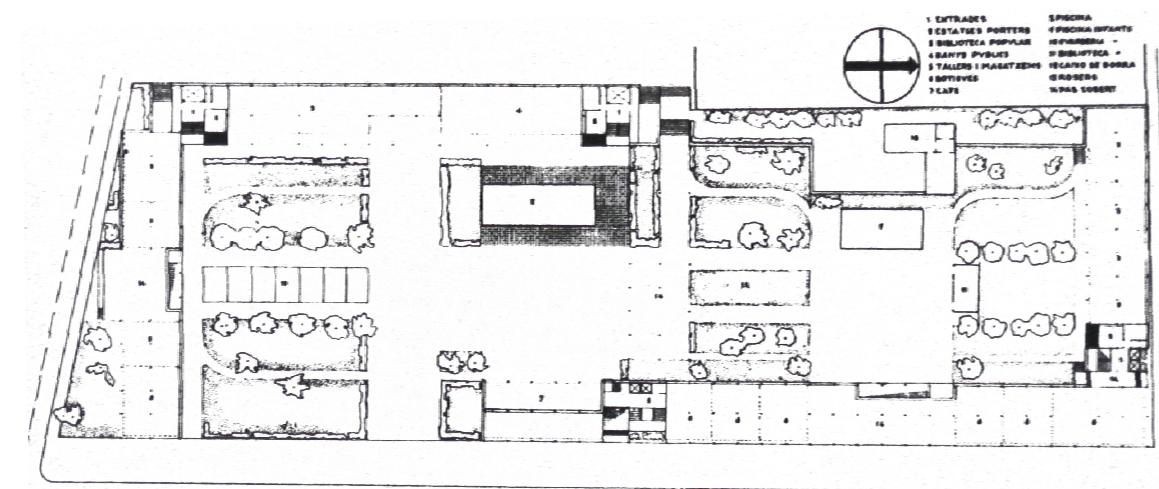
Programa:
 - 32 habitatges tipus F
 - 8 habitatges tipus K
 - Guarderia
 - Rentadora
 - Gimnàs
 - Menjadó
 - Espai social

CASA BLOC Barcelona 1932-36

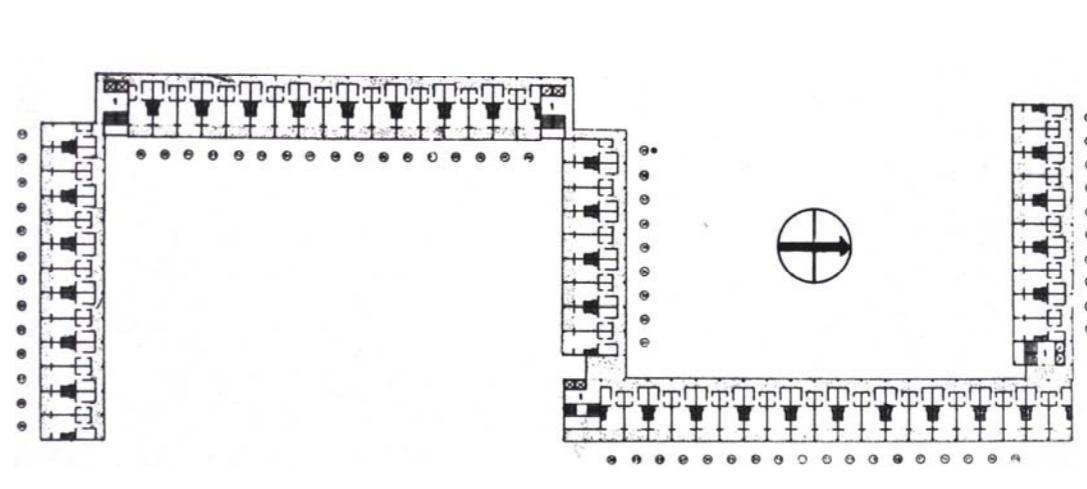
Josep Lluís Sert, Josep Torres Clavé, Joan Baptista Subirana

UNITAT DE VEÏNATGE

A la ponència de Le Corbusier per al CIAM de Brussel les "La parcel·lació del sòl a les ciutats", hi llegim: "Es pot, doncs, suprimir el carrer-corridor, suprimir el pati, es poden guanyar, amb les terrasses-jardí, espais nous magnífics; cal tendir a una disminució sensacional del nombre de carrers per fer lògica la circulació; es pot oferir a tots els habitants un espectacle natural, magnífic -aire, claror, verdor, sol, esport, repòs, calma absoluta, etc.: es poden organitzar, amb una nova distribució dels edificis sobre el sòl de les ciutats, els serveis comuns que seran el veritable alliberament de la societat contemporània". La Casa Bloc acudeix a les convencions lecorbusianes exposades en el discurs per mostrar-se com a veritable alliberament de la societat contemporània.

Planta baixa. Equipaments i espai verd per a l'immoble i el barri

Planta tipus d'habitatge. Agregació d'unitats mínimes

Programa:
 - 67 habitatges duplex (3hab)
 - Biblioteca popular
 - Banys públics
 - Talls
 - Magatzems
 - Botigues
 - Cafè
 - Piscina
 - Rentadora
 - Jocs infantils
 - Espai verd

THE JOHN ERICSSONGATAN COLLECTIVE HOUSING UNIT Stockholm 1936

Sven Markelius and Alva Myrdal

KOLLEKTIVHUSET

"Cooking and mealtimes as well are partly or wholly transferred from the private apartments to communal premises. Communal sitting rooms are organised and the main task of the homes will be to provide a resting place at night and a place to which people can withdraw when they wish to be completely alone." The collective housing programme was presented here under the heading "Individual culture through collective technology. Emphasis was put on the possibilities open to the married woman through access to the services of central kitchen and children's department, enabling her to devote more of her spare time to "the society of family of children, personal development, rest and diversion"

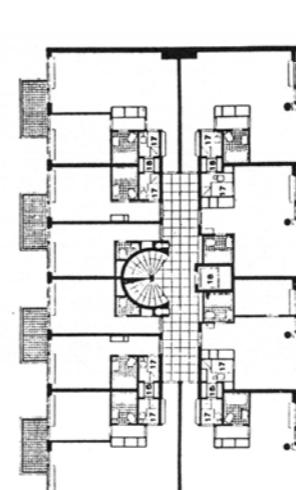
Restaurant

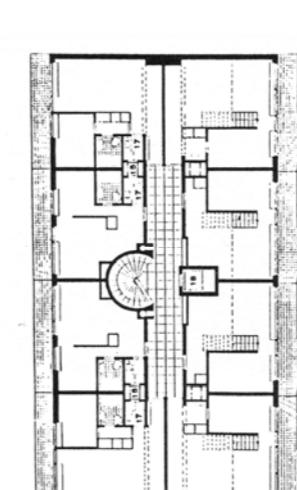
Guarderia

Planta baixa

Planta tipus

Última planta

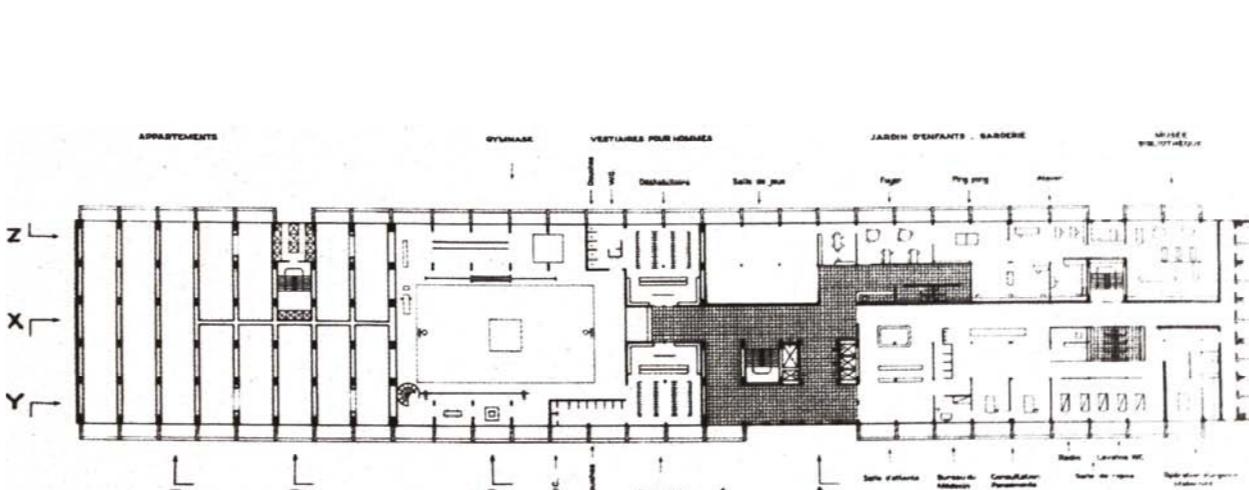
Programa:
 - 8 habitatges A
 - 10 habitatges B
 - 35 habitatges C
 - 4 habitatges D
 - Restaurant
 - Cuina central
 - Guarderia
 - Rentadora
 - Jocs infantils
 - Estanc de jocs

UNITÉ D'HABITATION Marsella 1947-52

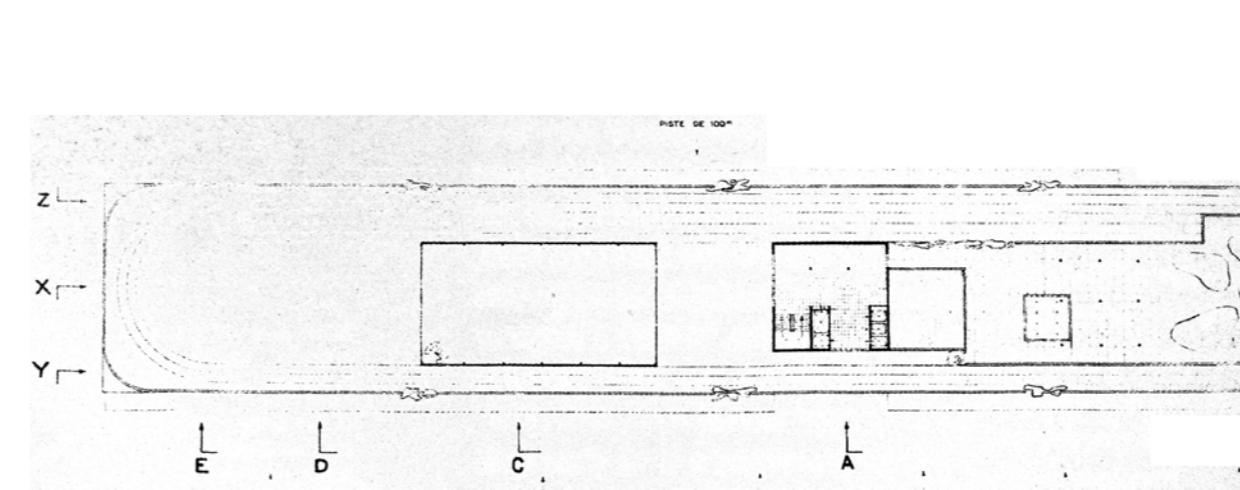
Le Corbusier

SERVICE COMMUNES ET PROLONGEMENTS DU LOGIS

Les équipements communs concourent au même titre que les logements à donner son identité au projet de l'Unité d'habitation. Dans la doctrine de Le Corbusier, ces équipements sont: les "services communes", réservés à des fonctions comme l'alimentation et autres commerces quotidiens et les "prolongements du logis" destinés à l'éducation, aux loisirs, au sport et à la santé.

Planta de serveis comuns

Planta de coberta

Programa:
 - 337 habitatges
 - Cafeteria
 - Supermercat
 - Forn
 - Peluqueria
 - Quiosc
 - Rentadora
 - Gimnàs
 - Pista d'atletisme
 - Sauna
 - Biblioteca
 - Terrassa

EDIFICI MITRE Barcelona 1960-64

Francisco J. Barba i Corsini

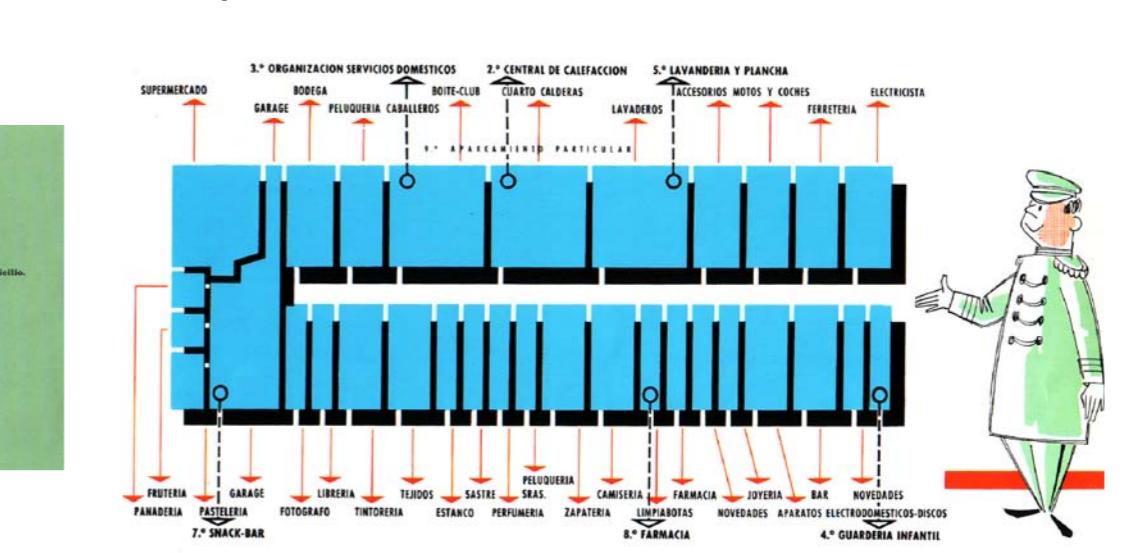
UNITAT AUTOSUFICIENT

Plantejament general. L'edifici Mitre és el resultat de dos condicionadors principals:

El terreny estava dividit en parcel·les de diferents propietaris, la qual cosa va aconseillar la divisió de l'edifici en diverses unitats o cases independents. El plantejament econòmic, pel fet de ser habitatges de renda limitada, va obligar a estudiar una planta d'habitacions de superfície notablement reduïda. Partint d'això damunt dit, s'ha establert com a finalitat social del projecte de millorar l'estàndard normal als habitatges de superfície semblant als projectats, dissenyant uns habitatges petits, elàstics, fins i tot combinables, i organitzant d'una manera comuna, per tot l'edifici, aquells serveis que no puguin existir en habitatges de renda reduïda. Els serveis comuns de l'edifici són: central de calor, aparcament, auxiliar domèstica, bugaderia, snack-bar, farmàcia, guarderia.

Triptic de promoció del edifici Mitre

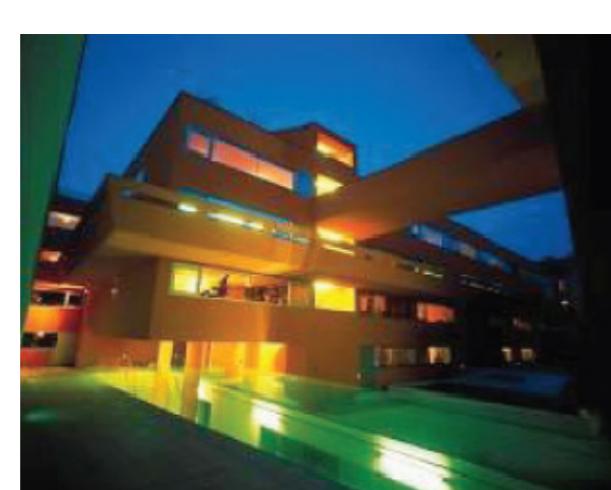

SARGFABRIK Viena 1994-96

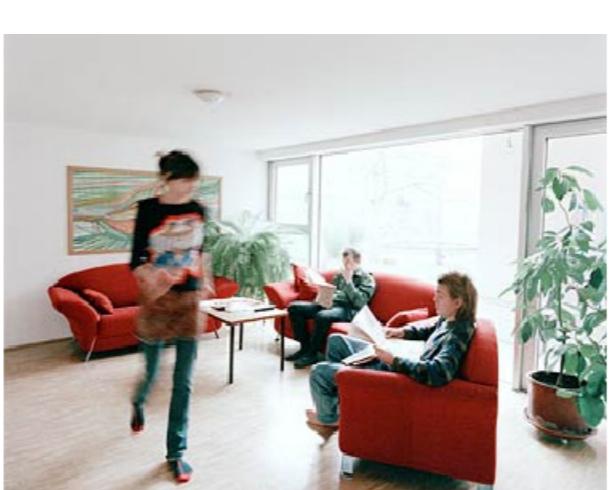
BKK-2

IMPLANT SIMBIÒTIC

Sargfabrik constituye evidentemente la antítesis de esa cultura única tan extendida en materia de vivienda, aunque, de una forma crítica, va más allá del concepto de Unité. Para Le Corbusier, la Unité era una ciudad dentro de la ciudad, cuyas diversas instalaciones de servicios teóricamente permitían a los residentes satisfacer todas sus necesidades cotidianas sin tener que salir del edificio; en cierto sentido, se trata de una anticipación del fenómeno cocooning. De esta forma, el edificio tiende a convertirse en un sustituto de la ciudad, y eso es precisamente lo que Sargfabrik no es. No es un implante autónomo dentro de la ciudad, sino una parte simbiótica del tejido urbano. Las funciones comunitarias de Sargfabrik no están reservadas a los residentes, sino que están al alcance del público en general y, desde luego, instalaciones como las piscinas, el café, la guardería y el centro de seminarios no podrían gestionarse de ninguna otra manera. Este vínculo con la ciudad, tanto desde el punto de vista económico como del programa, evita que Sargfabrik degenerase en una especie de "comunidad cerrada" dentro de la ciudad. El propósito de sus protagonistas no era crear un grupo exclusivo de miembros, sino una sociedad viva con una serie de matices distintos. Para evitar la homogeneización social, parte casi inevitable del proceso de aburguesamiento, Sargfabrik lleva a cabo una política de integración de los denominados 'grupos marginales'. Por ello, el complejo contiene apartamentos para personas discapacitadas, personas mayores, inmigrantes y niños de familias desestructuradas. (...)

Cafeteria

Sala comunitària

Piscina

Aules

Programa:
 - 75 habitatges (80%)
 - Cafeteria
 - Guarderia
 - Piscina
 - Aules

PFC J08

ETSAV-UPC KIM ARCAS ABELLA · Tutor: ALBERTO ALTÉS ARLANDIS

